

INDEX THEOLOGICUS

AD PRIMAM D. THOMÆ PARTEM.

- Ad Q. 1. Utrum Deus possit esse adaequatum objectum scientiae naturalis, XXV, disp. 1, sect. 1.
Utrum Theologia demonstret objectum suum, sect. 4.
Utrum demonstret attributa de Deo, sect. 5.
Ad Q. 1. Utrum sit simul practica et speculativa, ibid.
Ad Q. 3. An Deus sit, et an esse sit per se notum, disp. 26, per totam.
Utrum in Deo sit simplicitas, et in quo hoc attributum consistat, XXVI, disp. 2, sect. 1.
Utrum attributa sint de essentia essentiæ Dei, disp. 30, sect. 6.
Utrum Deus sit expers omnis compositionis physice et metaphysicae, disp. 6, sect. 9 et 4.
Ad Q. 4. Utrum dari possit aliqua substantia completa ejusdem simplicitatis cum Deo, disp. 12, sect. 3.
Ad Q. 5 et 6. Quæ sit Dei perfectio, et qualiter omnes contineat formaliter, vel eminenter, XXVI, disp. 30, sect. 1, per totam.
De bonitate ex professo tractatur, disp. 10. De bonitate divina et in se, et in ordine ad creaturas, vide eodem disp. 10, sect. 3.
Ad Q. 7. Utrum Deum esse infinitum demonstretur, et quo medio, XXVI, disp. 30, sect. 2.
Sitne infinita in Deo privatio, aut negatio, disp. 4, sect. 2.
Ad Q. 8. De existentia Dei in rebus agitur, XXVI, disp. 30, sect. 7, ubi de attributo immensitatibus tractatur.
Utrum Deus sit extra mundum in spatiis imaginariis, disp. 30, sect. 7.
Utrum Deus sit capax Ubi prædicamentalis, disp. 51, sect. 5.
Utrum Deus sit in loco circumscriptive, aut definitive, s. 6.
Ad Q. 9. Late de Dei immutabilitate disp. 30, sect. 8, ubi qualiter cum divina libertate cohæreat, disputatur.
Ad Q. 10 Utrum Deum esse æternum sit evidens naturaliter, disp. 30, sect. 2.
De duratione autem in communi late tractatur disp. 50, in cuius prima et secunda sectione propria ejus ratio, et ab existentia distinctio traditur; in cæteris de variis durationis speciebus ex professo agitur, veraque ratio æternitatis, ævi, temporis discreti et continui elucidatur.
Ad Q. 11. De unitate in communi propria habetur disputatio inter passiones entis, quæ est quarta hujus operis.

- De unitate vero Dei, XXVI, disp. 30, sect. 10, ubi qualiter id demonstretur, et philosophorum mens de Dei unitate perpenditur.
Ad Q. 12. Utrum Deus sit indivisibilis, et quomodo. Late in disp. 30, sect. 11, per totam, ubi hoc attributum ex professo explicatur.
An possit dari species Dei ipsum distincte et abstractive repræsentans, disp. 30, sect. 11.
Utrum dari possit species impressa Dei, ibid.
Utrum ad visionem beatificam concurrat instrumentaliter intellectus, ibid.
Utrum lumen gloriæ possit esse connaturale alicui creaturæ, et de modo quo concurrit ad visionem, ibid.
Utrum anima habeat immediatum concursum ad actum visionis, XXV, disp. 13, sect. 5.
Utrum visus beatifica mensuretur ævo, XXVI, disp. 50, sect. 6.
Ad Q. 13. An Deus sit ineffabilis et innominabilis, XXVI, disp. 30, sect. 13, ex professo tractatur.
Nomina, quæ Deo convenient ex tempore per ordinem ad creaturas, an importent rationem realem, vel rationis, disp. 47, sect. 15.
Utrum nomina communia Deo et creaturis sint analoga, disp. 28 sect. 3.
Ad Q. 14. De divina scientia disseritur, disp. 30, sect. 15, ubi ejus essentia, objectum et proprietates declarantur.
An autem sit scientia in Deo per modum actus primi, disp. 30, sect. 15.
Utrum scientia Dei sit de ejus essentia, ibid.
Utrum in divino intellectu detur judicium formaliter liberum, vel in se, vel ex applicatione voluntatis, sect. 16.
An gradus intellectualis recte ex immaterialitate inferatur a Thom., disp. 35, sect. 3.
An futura contingentia determinatam habeant veritatem XXV, disp. 19, sect. 10.
Hic disputari solet de divinis prædeterminationibus, et qualiter cum nostra libertate cohærent, de quod dicetur infra, quæst. 83.
Ad Q. 15. De ideis divinis, occasione creati exemplaris ex professo agitur, XXV, disp. 25, ubi an sint, quid sint, quarum rerum, et an eas formare et cognoscere sint duo actus distincti, tractatur.
Ad Q. 16. Utrum ideæ divinae videri possint non viso Deo, disp. 1, sect. 5.
De materia hujus quæstionis agitur fuse in disp. 8 de Veritate in communi. An autem in Deo sit veritas, et insit perfectio simpliciter, disp. 8, sect. 8.

- Ad Q. 17. De falsitate habetur etiam specialis tractatio in disp. 9.
Ad Q. 18. De vita Dei, et qualiter in ea nobiscum conveniat, XXVI, disp. 30, sect. 14.
Ad Q. 19. De divina voluntate ex professo disputatur in disp. 30, sect. 16.
Utrum in Deo sit voluntas per modum actus primi, sect. 16.
Utrum voluntas sit ita essentia Dei, sicut scientia, ib.
Utrum in Deo sit amor-necessarius, saltem simplicis complacentiae ad creaturas, ibid.
Utrum voluntas divina determinetur ab intellectu ad voluntatem volenda, ibid.
Utrum actus liber in Deo addat aliquid reale, sect. 9.
Utrum Deus provideat de omnibus in particulare, et quomodo, XXV, disp. 22, sect. 5.
Disputatur de divina potentia an sit, et quid sit, et quod habeat objectum, et similia, late, XXVI, disp. 30, sect. 17.
Utrum in Deo potentia executiva ab intellectu et voluntate distinguitur, et quid tandem sit, disp. 30, sect. 17.
Utrum Deus operetur ad extra per actionem transeunt vel immanentem, XXV, disp. 20, sect. 5.
Utrum potentiae productivæ Dei dicantur univoce de potentia generandi, spirandi et creandi, disp. 12, sect. 1.
Ad Q. 26. Utrum Deus sit beatus, et quomodo, XXVI, disp. 30, sect. 14.
Ad Q. 27. Essentia Dei, etsi non sit separabilis a personis, quaquier pluribus inter se distinctis comunicabilis, XXV, disp. 7, sect. 2.
Utrum verbum mentis distinguitur ab actu intelligendi, et an aliqua actio immanens possit esse sine termino, XXVI, disp. 46, sect. 2, XXVI, disp. 31, sect. 12 et XXV, disp. 8, sect. 1.
Ad Q. 28. Utrum relatio ex genere, et utrum divinæ relations dicant perfectionem, XXV, disp. 10, sect. 3.
Utrum relations distinguantur ab essentia, disp. 6, sect. 2.
Utrum sint perfections simpliciter simplices, XXVI, disp. 30, sect. 6 et 9.
Utrum includant in suo conceptu essentiam divinam, disp. 28, sect. 2.
An contineantur in essentia eminenter, disp. 30, sect. 6.
Utrum divinæ relations ad invicem terminentur, disp. 47 sect. 16.
Ad Q. 19. De supposito et personalitate creati fuse agitur, disp. 34.
An persona convertatur cum hypostasi, disp. 34, sect. 1.
An divinæ personæ pendeant ad invicem, et an una sit prior alia, XXV, disp. 12, sect. 1.
Utrum divinæ personæ sint essentialiter diversæ in ratione personæ XXVI, disp. 30, sect. 11.
Utrum detur una ratio individui aut personæ omnibus communis, XXV, disp. 6, sect. 8.
Ad Q. 33. In quo consistat ratio principii, qualiterque in divinis reperiatur, et an analogice de Deo et creaturis dicatur, XXVI, disp. 34, sect. 1 et sect. 4, 5, 6 et 7.
Utrum in Deo potentia ad generandum differat ab intellectu, disp. 30, sect. 15.
Ad Q. 34. Tota materia de creatione, et singulæ ejus difficultates exacte tractantur, XXVI, in disp. 26, quæ ad id specialiter instituitur.

- Utrum voluntas possit libere et necessario moveri, An possit dari substantia et ad quos actus et ad quae objecta, ibid.
- Utrum voluntas possit fieri in incognitum, disp. 18, sect. 7.
- De conservatione, ex professo tractatur, disp. 1.
- De concursu causa primae cum secunda, en sit necessarius ad omnem effectum et actionem causae secundae, qualisque hic sit, et qualiter in distinctione, prioritate et efficacitate. Si concursus inter se comparentur, disp. 22, ad hoc specialiter instituta agitur ex professo.
- Utrum causa prima, cum concurrit plus faciat quam si sola produceret, disp. 18, sect. 1.
- Utrum hic modus concurrendi possit communicari a Deo alicui creaturæ, disp. 20, sect. 5.
- Ad Q. 106. An Angeli mutuo colloquuntur, disp. 18, sect. 8.
- Ad Q. 107. De fato agitur disp. 19, sect. 11, per totam.
- AD PRIMAM SECUNDÆ.**
- De materia hujus questionis, duas speciales disputationes instituuntur, nempe vigesima secunda et vigesima tertia, in quarum prima de causa finali in communi ejus rationem, causalitatem, conditiones causandi, variosque effectus per singulas sectiones explicando tractatur. In 23 vero de ultimo fine, an detur, et quis sit, et respectu quorum actionum.
- Ad Q. 5. Utrum detur appetitus innatus ad visionem Dei, XXV, disp. 5, sect. 2.
- Ad Q. 9, 10 et 13. In his agi solet de libertate voluntatis, ejusque motione et electione, de quo diximus ad quest. 82 et 83, 1 part.
- Ad Q. 17. Imperium intellectus in quo situm sit, XXV, disp. 20, sect. 2.
- Ad Q. 49, usque ad 53. In his questionibus agit D. Thomas de habitibus. Et tota haec materia exakte in hoc opere tractatur eo ordine, quo a D. Thoma, disp. 44, ad id specialiter instituta per tredecim sectiones.
- Ad Q. 78. Utrum omnis peccans sit necessario ignorans, disp. 19, sect. 7.
- Ad Q. 110. Utrum Gratia creetur, vel de potentia animæ educatur.

AD TERTIA

- De existentia creata quid essentia, et quomodo, h[ab]it[u]m disput. 31, per 14 sectio[n]es.
- US**
- De subsistentia vero creata quid suppositum supra quæ pro complemento in solent hic a D. Thome com. fuse habentur in disp. 34.
- Utrum natura possit assumi cum propria, XXV, disp. 41, sect. 1.
- Utrum sine propria subsistentia conservari possit, XXVI, disp. 31, sect. 7.
- Utrum possit natura a sine ulla subsistentia servari, et qualiter tunc operetur, disp. 34, sect. 4.
- Utrum subsistentia creata possit alienam naturam unam, vel plures terminare, ibid. et sect. 5.
- Utrum Verbum divinum, determinando naturam aliquam, circa illam causalitatem exerceat, sect. 5.
- Utrum in divinis suppositum a prima substantia distinguitur, XXV, disp. 41, sect. 4.
- Utrum hic Deus sit substantia completa, ibid.
- Utrum humanitas Christi assumpta fuerit cum propria existentia, XXVI, disp. 31, sect. 13.
- Utrum relatio filii ad patrem et matrem sit una an plures, disp. 47, sect. 17.
- An quantitas Eucharistiae proprium Ubi habeat distinctum ab Ubi substantiae, disp. 5, sect. 4.
- Utrum transubstantiatione sit actio sine subiecto, disp. 48, sect. 4.
- An Ubi quod Christus habet in Eucharistia sit definitivum, aut circumscriptivum, disp. 5, sect. 6.
- Utrum quantitas Eucharistiae possit esse ultimum subiectum accidentium, XXV, disp. 14, sect. 4.
- Utrum habeat aliquem concursum, et quem ad accidentia, quæ de ejus potentia, quando est separata, educuntur, ibid.
- Utrum quantitas Eucharistiae conservetur a Deo sine subiecto per novam efficientiam, disp. 22, sect. 4.
- Utrum cum Deus sustentando accidentia supplet vicem causæ materialis, id per efficientiam præstet, ibid.

